

یاران امام زمان (وصاف و پریشکی)

بذرگ خیرت مسیحی

۰۲۱۸۶۰۳۵۸۶۳
۰۲۱۸۶۰۳۴۲۹۷

۰۲۱۸۶۰۳۵۸۶۱
۰۲۱۸۶۰۳۳۶۶

تهران، میدان فلسطین، ساختمان ستاد
اقامه نماز

mahdaviat.ir
info@mahdaviat.ir

خوشاب حال شیعیان قائم ماکه در زمان غیبتش منتظر ظهور او
هستند و در هنگام ظهورش فرمانبداراً!

هشت: فواید اهل عبادت

امام باقر علیهم السلام در تفسیر آیه : وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الْبُيُورِ مِنْ تَقْدِيرِ الذَّكَرِ أَنَّ الْأَرضَ
يَرْثُها عِبَادِي الصَّالِحُونَ؛ (۱) وَمَا بَعْدَ ازْدَكَرْ (تورات) در زبور نوشتیم که
البته بندگان صالح من، زمین را به اirth خواهند برد، فرمودند:
مراد از بندگان صالح، اصحاب حضرت مهدی علیهم السلام هستند که در
آخرالزمان می‌آیند.

امام صادق علیهم السلام در باره یاران حضرت مهدی علیهم السلام فرمودند:
مردانی که شب رانمی خوابند، برای آنها در نمازشان زمزمه‌ای چون
زنبور عسل است، شب را برعاضایشان در حال استاده بیتوهه می‌کنند، روز
براسپاهایشان سواراً و آماده جهاد هستند، زاهدان شب و شیران روزند.

ن: شباج و غیور

امام علی علیهم السلام در وصف شجاعت آن هامی فرمایند:
همه شیرانی اند که از بیشه‌های خود خارج شده‌اند و اگر اراده کنند، کوه‌ها
را از جابریم کنند.

و امام سجاد علیهم السلام می‌فرمایند:
به هر کدام شان نبیوی چهل مرداده شده است... اگر برکوه‌های آهن
گزرنند، آنها قطعه قطعه می‌کنند.

امام باقر علیهم السلام فرمود:
دل هایی چون پولا دارند، از هر سو تا مسافت یک ماه راه، ترس بر
دل های دشمنانشان سایه می‌افکند.

ده: درآزوی شهادت

تلاش همه جانبه برای انجام تکلیف و انجام وظیفه، منتظران را
لایق دریافت خلعت شهادت خواهد کرد؛ از این رو منتظران با تمام
وجود برای جلب رضایت حضرتش تلاش می‌کنند، بلکه توفیق
شهادت نصییشان گردد و همنشینی با خوبیان برگزیده پروردگار، رزق
همیشگی آنان گردد.

امام صادق علیهم السلام در توصیف ایشان فرمودند:
گویا دل هایشان نوریاران است... برای شهادت داعمی کنند و آزومند
کشته شدن در راه خدایند.

وعده الاهی در این آیه نورانی و معجزه‌آمیز، از ظهور خداباورانی ثابت
قدم با دو صفت والی باطنی و روحی خبر می‌دهد که هم محبوب
خدا و هم محب ایند؛ ویژگی‌های والی که از راه‌های ظاهری قبل
تشخیص نیست؛ زیرا این دو ویژگی قلبی، رازی نهان بین عاشق و
مشعوق است که بیگانگان ازان آگاهی ندارند؛ اما کسانی که این دو
ویژگی قلبی را دارا هستند، دونشانه ظاهری در فتاوی و گفتارشان پدیدار
می‌شود:

اول: «أَذْلَلَةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ؛ خاصٌّ وَفُرُوتٌ در برابر مؤمنان»؛

دوم: «أَغْرِيَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ؛ عَرَّمَنْدَه وَمُقْتَدَرْ در برابر کافران»

شش: نهاد سیدن از سرزنش‌ها

نشانه دیگر این مردان الاهی این است که در جهاد فی سبیل الله، از
هیچ سرزنشی نمی‌هراسند:
بُعْجَاهُدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ؛ آن‌هادر راه خدام جاهده
می‌کنند و از سرزنش هیچ ملامت‌گری هراسی ندارند.

مجاهده فرهنگی این را دمدمدان، زبان ملامتگران را ضدشان
می‌گشاید؛ ولی آن‌ها هیچ باکی ندارند. اگر بنا بود، در مجاهدت‌های
الاهی ملامتی در کار نباشد، این آیه برای چه بود؟!
شیعیانی مخلص همچون میثم تمثرا، حجرین عدى ها و ابوذرها
تبعد شدن؛ زندانی و شکنجه شدن، و بدین هایشان را بردار نگه
داشتند؛ اما الحظه‌ای از ولایت مولایشان علیهم السلام وستایش اودست
بر زندان شد تا آن که زبانشان را بریدند؛ شکمشان را دریدند و عاقبت به
شهرادت رسیدند.

هفت: پر تلاش و مطیع

پیامبر اکرم علیهم السلام در وصف یاران امام زمان علیهم السلام فرمود: «زمت کش و
کوشاد پریوی ازاویند».
وصادق آل محمد علیهم السلام فرمود:
آنان فرمانبردار از کنیز برای مولای خود، نسبت به [حضرت] مهدی
هستند.

بر این باور، هر کس بخواهد در آن روزگار خدمتگزاری حضرت
نصیبیش گردد، باید هم اکنون در دوران غیبت، خدمت به ان
حضرت و یاران اوراسیلوحه کارهای خود قراردهد؛ چراکه بدون شک
کسی می‌تواند خدمتگزار حضرت شر در دوران ظهور باشد که هم اکنون
نیز لیاقت خدمتگزاری را در خود ایجاد کرده باشد.

همان گونه که امام صادق علیهم السلام یکی از ویژگی‌های پیروان امام
زمان علیهم السلام را چنین بیان کرده:

چهار: (ابطه عاشقانه با پروردگار)

آیات متعدد دیگری در قرآن داریم که بنا بر روایات پیامبر ﷺ و اهل بیت علیهم السلام در شأن گروهی از شیعیان نازل شده است که در آخر الزمان پدیدارخواهند شد.

يَا إِنَّ الَّذِينَ آتُوْا مَنْ يَرْتَدِدُ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهِ فَسُوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُجْبِهُمْ وَيُجْبِونَهُمْ أَذْلَلَةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعَزَّةً عَلَى الْكَافِرِينَ؛ اي کسانی که ایمان اورده اید! هر کس از شما که از آیین خود بازگردد، [یداند که] خداوند به زودی، قومی را بمنی اینگیراند که ایشان را بسیار دوست می دارد و آن هانیز خداوندرا دوست می دارد و در برابر مؤمنان سرافکنده و فروتن و در مقابل کافران سرافرازو مقدرند.^(۱)

لحن آیه پیشین، رنج و ناراحتی پیامبر اکرم ﷺ و مؤمنان راستین از سیست عنصری و دمدمی مزاجی افراد ضعیف الایمان را نشان می دهد؛ ناراحتی و نگرانی از عقب گرد و بازگشت مسلمانان سیست ایمان به حلقه کافران. این آیه نورانی در بردارنده بشارتی شورانگیزیه پیامبر و مؤمنان راستین است که هرگز پندرید قوام دین خدا فقط به عده ای تازه مسلمانان ضعیف است که اگر به کفر و شرک بازگردد، اسلام و افتخارهای آن از بین می رود. اگر عده ای از اسلام روی گردانیدند و به کفر بازگشتهند، هرگز اندوهی به خوبی راه نهید؛ چرا که خداوند، در آینده، مؤمنانی را برخواهد انگیخت که نخستین صفت و مدل افتخارشان این است که محبو خداوندگار، و محبت اویند: يَجْهَمُهُمْ وَيُجْبُونَهُمْ؛ خداوند دوستدار ایشان است و ایشان نیز دوستدار خداوندند.

عشقی مقدس و طرفینی بین ایشان و پروردگارشان برقرار شده است؛ فضیلتی بس ارزشمند که مقامی بالاتر از آن تصور شدنی نیست.

پنجم: فروتنی در برابر مؤمنان و گردفازانی در برابر کافران

علامت این عشق پاک طرفینی، دو صفتی همراه با هم است: «أَذْلَلَةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ؛ در برابر مؤمنان متواضع و فروتن اند در مقابل کافران گردن فراز و مقدر».

در مقابل اهل ایمان، چنان تواضع دارند که گویا بندۀ ایشانند. در برابر مؤمنان به هیچ وجه انانیت و خودبینی ندارند؛ به طوری که گویا خود ایشانند. همینان که در برابر مؤمنان، چنین خاکی و متواضعند، در مقابل کافران، سرسخت و عزتمندند. ایشان در مقابل گردن کشان چنان در اوج عزت و قدرت و گردن فرازی اند که گویا انان را هرگز به شمار نمی آورند.

اگر در شان زمندگان و بسیجیان، جز همین جمله در قرآن نازل شده بود، برای پاداش آن ها کافی بود. چه پاداشی بالاتر از محبوبیت نزد خداوند قابل تصور است؟! آن که پروردگارش اورادوست بدارد، چه چیزی کم خواهد داشت؟!

سه. طلب آمرزش، استقامت و یاری

چنین مجاهدان راستینی در کشاکش مصیبت های جنگ و رنج های جنگاوری، زبان حال و قالشان، چیزی جز طلب آمرزش، عذرخواهی و طلب استقامت و یاری از پروردگارشان نیست:

وَمَاكَانْ قَوْلَهُمْ إِلَانْ قَلْوَأَبَّا الْغَفْرَانَدُونَبَنَاوَإِشْرَاقَنَافِيْ أَمْرِنَا؛ سخشنان جز این نبود که پروردگار! اگناهان ما را ببخش و از تندروی های مادر کارهادر گذر! اکام های ماراستوار بدار و مارا بر جمعیت کافران پیروز کن!.

این رزم آوران الاهی، نه تنها خود و عمل خود را نمی بینند، بلکه همواره عذر تقصیر به درگاه الاهی می آورند که خدایا! تو خود کوتاهی های ما در انجام وظیفه بخششی و از کاه و زیاده روی و کوتاهی ما به لطف و مرحمت خویش در گذر؛ رَبَّتَ الْغَفْرَانَدُونَبَنَاوَإِشْرَاقَنَافِيْ أَمْرِنَا؛ پروردگار! همه هستی ما را تو است و اکنون به درگاه تو تقدیم می کنیم. لطف و مرحمتی کن و کاستی ها و لغزش های ما را تو خود جبران و اصلاح فرم! بار پروردگار! این راه خطر خیز را با همه افت و خیزهایش تا بدهی جارسانده ایم؛ اما چه امان ازستی در داده راه و فریب های شیطان و زمین گیری دنیا؟! پس اکنون خدایا! ما را تا سرانجام این راه، همواره استوار و پار جابدار؛ وَقَيْتَ أَقْدَامَنَا؛ بار خدایا! هر چند مأموریت ما انجام وظیفه است، نه رسیدن به نتیجه؛ اما نهایت آرزوی ما پیروزی بر کافران و نابکاران عالم است. خدایا! تو خود به قدرت قاهر خویش ما را بدهی هدف برسان؛ وَأَنْصُنْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ.

شاهصدۀ های یاران امام زمان علیهم السلام

خداوند متعال در سوره مبارکه آن عمران می فرماید:

وَكَاتِئْنَ مِنْ نَبِيٍّ قَاتِلَ مَعَهُ رَبِيُّونَ كَثِيرٌ قَمَا وَهُنُو الْمَا أَصَابُهُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ وَمَا تَضَعُفُوا وَمَا الشَّكَانُوا وَاللهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ (۱۴۶) وَمَاكَانَ قَوْلَهُمْ إِلَانْ قَلْوَأَبَّا الْغَفْرَانَدُونَبَنَاوَإِشْرَاقَنَافِيْ أَمْرِنَا وَتَبَيَّنَتْ أَقْدَامَنَا وَأَنْصُنْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۱۴۷)؛ چه بسیار پیامبرانی که مردان الاهی فراوانی به همراه شان نبرد کردن و از هر رنجی که در راه خدادادیدند، نه سستی ورزیدند و نه ضعف و زیونی نشان دادند و خداوند، شکیبایان را دوست می دارد. سخشنان فقط این بود که پروردگار! اگناهان ما را ببخش و از تندروی های مادر کارهادر گذر! اکام های ماراستوار بدار و مارا بر جمعیت کافران پیروز کن!.

وازه «رَبِيُّونَ» در این آیه شریفه به مردمی خدا پرست اشاره دارد که مخلصانه در رکاب پیامبران با کافران و مشکران جنگیدند. به گفته روایات، یاوران راستین امام زمان ارواح نادره نیز مصادق تام «رَبِيُّونَ گَيْرِيْب» بوده، دارای ویژگی های خاص ایشان هستند. در این دو آیه شریفه، ویژگی های اساسی «رَبِيُّونَ» بیان شده است؛ ابتدا در باره هر یک از این ویژگی ها توضیحی مختصرا راهه کرده و سپس برخی از ویژگی های یاران حضرت را از منظر سخنان معصومین علیهم السلام به تماشا می نشینیم.

یک: قدرت والای (۹۰) هی

خداوند متعال، جنگاوران مجاهدی را می ستاید که به عشق خدا و رسول او، خالصانه در میدان های طاقت فرسای جنگ استقامت ورزیدند و لحظه ای ضعف از خود نشان ندادند؛ ستارگان در خشانی که حتی با طولانی شدن جنگ و پیشامد مصیبت های گوناگون، نه در عشق و اراده آهینه شان ضعفی پیدا شد و نه در برابر دشمن، دست خضوع و تسليم بالبردن:

فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابُهُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ وَمَا تَضَعُفُوا وَمَا الشَّكَانُوا؛ از هر صدمه ای که در راه خدادادیدند، نه سستی ورزیدند و نه ضعف و زیونی نشان دادند.

دو: بر دباری

دلیل مردانی که در این آیه، مورد ستایش خداوند قرار می گیرند، مجاهدانی خستگی ناپذیرند که به سبب برباری فوق العاده شان، محبوب ذات اقدس الاهی شده اند؛ وَ اللهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ؛ و خداوند، چنین صبر کنندگانی را دوست می دارد.